

נוהל עליזה / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

נולדתי ב- 1 לינואר 1921 במינכן גרמניה.

נולדתי בבית על שולחן האוכל.

יש לי אח מאבי שהוא גם בן דודי.

הלכתי לגן ילדים מעורב, של ילדים יהודים ונוצרים.

זיכרון ראשון שלי, לעמוד ליד כנסייה פרוטסטנטית

ולשאול את האנשים שעברו לאיזה דת הם שייכים,

עד שאחד האנשים העיר לי שלא שואלים שאלה כזאת.

מעולם לא ראיתי אדם שחור או חום.

בגיל 6 הלכתי לבית ספר יהודי שהיו בו ארבע כיתות,

שלושה מורים ולמדו בו גם ילדים דתיים.

היה לי קשר משפחתי עם אחד המורים.

למדתי שם ארבע שנים ובגיל 10 הגעתי לבית ספר

של בנות, שם למדתי עד גיל 12 כשהנאצים עלו לשלטון.

הייתי ילדה חולנית, הרופא אמר שכדאי לשלוח אותי

לשווייץ – להרים. נסעתי לבד כדי להבריא, קראתי את העיתונות וידעתי מה קורה

בגרמניה. הודעתי להוריי שאינני מוכנה לחזור לגרמניה אבל הם חשבו שאני מוכרחה

לחזור וללמוד משק בית. חזרתי בניגוד לרצוני, ואחרי שלושה חודשים הנאצים סגרו את

בית הספר וחזרתי לחלק הצרפתי של שווייץ.

שם למדתי בפנימייה יהודית דתית, הייתי מאושרת. עבדתי שם הרבה בגינה.

גרתי שם כשנה. ביקשתי מאחי, שחי באנגליה והיה כבר רופא, להצטרף אליו.

נסעתי לשפילד, הלכתי לבית ספר של נזירות קתוליות שהתייחסו אלי בצורה יוצאת

דופן לטובה.

הוריי הגיעו, לפני פרוץ המלחמה, לאנגליה עם כל ריהוט ביתם אבל חסרי כל. אחי שכר

להם בית והם פתחו בית הארחה לסטודנטים.

אבא נפטר. אני עליתי לארץ אחרי מלחמת השחרור והגעתי לחיפה. אמא נשארה באנגליה.

חברה מצאה לי מקום לגור על הכרמל ועבדתי במשרד הסעד. ואחר כך עברתי למשרד

החוץ.

התחתנתי עם בעלי כשהיינו בני שלושים. גרנו כל השנים בכרמליה.

יש לי שתי בנות, רחל גרה בגבעת אלה ומרים בקריות.